

13. TĒMA 21. – 27. JŪNIJS

KRISTUS VALSTĪBA UN LIKUMS

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Mat. 4:8, 9; Dan. 2:44; 1. Pēt. 2:11; 1. Kor. 6:9-11; Atkl. 22:14, 15;
1. Kor. 15:26.

ATMIŅAS PANTS:

„Pēc šīm dienām ar Israēla namu es slēgšu šādu derību, saka Kungs, es došu viņiem savu bauslību, es rakstīšu to viņu sirdīs, un es būšu viņiem Dievs, un viņi būs mana tauta.” (Jer. 31:33)

Stīvs Džobss, Apple dibinātājs, nomira 2011. gadā. Viņam bija 56 gadi. Dažus gadus pirms tam, cīnoties ar vēzi, Džobss nosauca nāvi par „vienīgo vislabāko dzīves izgudrojumu”, jo tā spiež mūs sasniegt šajā dzīvē vislabāko, ko spējam. Citiem vārdiem sakot, tā kā mūsu laiks ir ierobežots, mums ir jācenšas tagad būt tik veiksmīgiem, cik vien iespējams.

Un Džobss dabūja to piedzīvot uz savas ādas. Nāve (vai vismaz tās neizbēgamība), kas it kā lika viņam meklēt lielāku ieguvumu šajā pasaulē, kļuva par to, kas atklāja, cik vērtīgi ir laist dzijas saknes seklā augsnē. Protams, Džobss sasniedza daudz, bet, salīdzinot ar miljons gadiem vai ar mūžību, kāda tam jēga? Patiešām, mums ir apsolīts, ka šī pasaule un viss, kas uz tās, tiks iznīcināts un Dievs radīs jaunu un mūžīgu pasauli, kurā grēks un nāve (Dieva likuma pārkāpšanas sekas) nekad vairs nepastāvēs.

Šajā nedēļā aplūkosim Dieva mūžīgās valstības jautājumu un likuma lomu tajā.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 28. jūnijā!

Dieva valstība

Kad Dievs radīja pirmos cilvēkus, Viņš deva viņiem pārākumu pār visu pārējo radību. Ādamam bija jāpārvalda pasaule. Tomēr Dieva likuma pārkāpšanas dēļ viņš zaudēja savas augstākās pārvaldes tiesības pār zemi un īpašuma tiesības pārgāja ienaidnieka sātana rokās. Kad citu pasaulu pārstāvji sentēvu laikā sapulcējās Dieva priekšā, sātans bija tas, kas nāca kā „delegāts” no zemes (Īj. 1:6).

Izlasi Ef. 2:2; 2. Kor. 4:4; Mat. 4:8, 9! Ko šie panti stāsta mums par sātana varu šajā pasaulē? _____

Tas, kas notika tuksneša kārdināšanu laikā, atklāj ļoti daudz. Sātans piedāvāja atdot Jēzus pārvaldībā visas zemes valstības, ja Viņš mestos zemē un pielūgtu viņu (Mat. 4:8, 9; sk. arī Lūk. 4:5-7). Jēzus nāca, lai atņemtu sātanam valstību, bet Viņš varēja to izdarīt, tikai samaksājot ar Savu dzīvību. Cik spēcīgām tad vajadzēja būt kārdināšanām, sātanam piedāvājot atdot pasauli Viņam! Tomēr, pielūdzot sātanu, Viņš būtu iekritis tajās pašās lamatās, kurās iekrita Ādams, un līdz ar to Viņš arī būtu vainīgs Tēva likuma pārkāpšanā. Ja Viņš to būtu izdarījis, glābšanas plāns būtu cietis neveiksmi un mēs būtu miruši savos grēkos.

Protams, mēs zinām, ka Jēzus uzvarēja, un Viņa uzvarā mums ir palāvība un apsoliņums, kas ir dzīvība Dieva mūžīgajā valstībā un ko attēlo Dan. 2. nodaļa, kad akmens bez cilvēka roku palīdzības iznīcina visas šīs pasaules valstības. Un pēc šī notikuma debesu Dievs cels valsti, kas nekad netiks izpostīta, – šī valsts netiks atstāta citiem ļaudīm, tā dragās un nobeigs visas citas valstis, bet pati būs mūžīga!”. (Dan. 2:44)

Ar visām Dan. 2. nodaļā attēlotajām valstīm ir noticis tas, kas par tām praviēots, ieskaitot Eiropas nespēju savienoties, ko simbolizē tēla dzelzs un māla pirksti. Kāpēc šiem neticamajiem faktiem vajadzētu palīdzēt mums uzticēties pēdējās valstības apsoliņumam – ka tā „stāvēs mūžīgi”? _____

Valstības pilsoņi

Daudzās valstīs tiem, kas iebrauc no kādas citas valsts, ir jāatsakās no lojalitātes savai dzimtenei, ja viņi vēlas iegūt jauno pilsonību. Tomēr citas valstis atļauj cilvēkam saglabāt divas pilsonības. Tas ir, viņš var apsolīt būt lojāls abām vietām.

Tomēr lielajā cīņā nav tādas divkāršās pilsonības. Mēs esam vai nu vienā, vai otrā pusē. Ļaunuma valstība ir cīnījusies ar taisnības valstību tūkstošiem gadu, un cilvēkam nav iespējams būt uzticīgam abām valstībām vienlaikus. Mums visiem ir jāizdara izvēle, kurai valstij būsīm uzticīgi.

Izlasi 1. Pēt. 2:11, Ebr. 11:13, Ef. 2:12. Kol. 1:13, 5. Moz. 30:19 un Mat.

6:24! Ko šie panti mums stāsta par "divkāršās pilsonības" neiespējamību lielajā cīņā starp Kristu un sātanu? Kāda loma ir likuma ievērošanai, parādot mūsu īsto pilsonību? Sk. Atkl. 14:12. _____

Ja cilvēks reiz ir pieņēmis lēmumu sekot Kristum, viņš ir izvēlējies pagriezt muguru Jaunā valstībai. Viņš vai viņa tagad ir daļa no citas republikas, no Kunga Jēzus Kristus valsts, un rezultātā viņš tagad paklausa Viņa noteikumiem, Viņa likumiem, Viņa baušļiem, nevis sātana. Tomēr cilvēka paklausība netiek vispārīgi akceptēta – to pavisam noteikti neciena velns, kas ļoti vēlas atgūt šos ļaudis atpakaļ, un bieži arī citi cilvēki, kam ir tieksme neuzticēties „svešiniekiem un svētceļniekiem” viņu vidū. Neskatoties uz šiem šķēršļiem, Dievam ir ļaudis, kuri ir uzticīgi Viņam, nevis „šīs pasaules valstībai” (Jāņa 12:31).

Tie, kas ir svešinieki kādā valstī, bieži vien ir neiekļaujas sabiedrībā, jo viņi ir atšķirīgi. Kā mums, septītās dienas adventistiem – „svešiniekiem un svētceļniekiem” – arī vajadzētu atšķirties? Vai varbūt mums nevajadzētu atšķirties? _____

Ticība un likums

Rakstos galvenā tēma ir vienkārša: Dievs ir mīlestība. Dieva mīlestība visspēcīgāk atklājas Viņa žēlastībā. Ar Savu neierobežoto spēku Viņš varēja viegli aizslaucīt cilvēci no zemes virsas, bet tā vietā Viņš izvēlējās būt pacietīgs un dot iespēju visiem piedzīvot dzīvības pārpilnību Viņa mūžīgajā valstībā. Pat vēl vairāk – Viņa mīlestība atklājas augstajā maksā, ko Viņš samaksāja pie krusta.

Dieva mīlestība ir tiešā veidā saistīta arī ar Viņa taisnību. Nodrošinājis ļaudīm neskaitāmas iespējas izvēlēties pašiem savu likteni, Dieva mīlestība neuzspiež viņiem valstību, ko viņi ir atmetuši. Kad Jaunie stāv Dieva troņa priekšā tiesā, viņus nosoda viņu pašu liecība. Nevienš, kas stāv troņa priekšā, nevar patiesi teikt, ka viņš nezināja Dieva prasības. Vai nu ar rakstītās vai dabas atklāsmes palīdzību visiem ir bijis iespējams iepazīties ar Dieva likuma pamatprincipiem (Rom. 1:19, 20; 2:12-16).

Izlasi 1. Kor. 6:9-11 un Atkl. 22:14, 15! Kas ieiet Dieva valstībā, un kas paliek ārpusē? Kāpēc? Kāda loma šeit ir Dieva likumam? Ievēro arī aso kontrastu starp abām grupām! _____

Fascinējoši ir tas, ka, saliekot 1. Kor. 6:11 kopā ar Atkl. 22:14, iegūstam uzticīgu kristiešu portretu, kas ir taisnoti Kunga Jēzus Kristus vārdā. Tas ir, viņi ir „attaisnoti ticībā, neatkarīgi no bauslības darbiem” (Rom. 3:28). Tomēr viņi ievēro arī likumu.

„Ļauno izslēgšana no Debesīm nav patvaļīgs Dieva lēmums; viņi tur netiek ielaisti tāpēc, ka ir nederīgi svētai sabiedrībai. Dieva godība tiem būtu kā iznīcinoša uguns. Viņi labāk vēlētos iznīcību, lai tikai varētu paslēpties no tā vaiga, kas nomira, lai tos atpestītu.” (E. Vaita „Ceļš pie Kristus”, 18. lpp.) Kā šie vārdi palīdz jums labāk saprast sāpīgo jautājumu par pazudušo cilvēku likteni? _____

Mūžīgā valstība

Dievs radīja pilnīgu pasauli. Ienāca grēks, un šī pilnīgā pasaule tika ļoti sabojāta. Glābšanas stāsts mums ziņo, ka Jēzus ienāca cilvēces vēsturē, lai kopā ar visu pārējo atjaunotu arī sākotnējo pilnību. Atpestītie dzīvos pilnīgā pasaulē, kur pāri pār visu valdīs mīlestība.

Kā mēs redzējam, mīlestība var pastāvēt tikai morālā Universā, kur ir morālas būtnes, un, lai būtu morālas, tām ir jābūt arī brīvām. Tas rada jautājumu: vai Jaunais varēs vēlreiz rasties?

Kā Dan. 7:27, Jāņa 3:16 un Atkl. 21:4 palīdz atbildēt uz jautājumu par to, vai Jaunums radīsies vēlreiz? Kāda ir nozīme jēdzienam „mūžīgs”? _____

Kad Dievs radīja Universu, tā stabilitātei pastāvēja nosacījumi. Tas vislabāk ir redzams 1. Moz. 2:17, kur Ādams tika brīdināts, ka Dieva izteiktās pavēles pārkāpšanas sekas būs nāve. Jau pašas nāves pieminēšana norāda, ka cilvēka mūžīgumam bija nosacījumi. Ādams būtu varējis piedzīvot mūžīgo dzīvību tikai tad, ja viņš saglabātu uzticību Dievam.

Tomēr uz atjaunotās zemes nāve vairs nebūs realitāte, kas nozīmē, ka mēs dzīvosim mūžīgi – tas būs daudzu Rakstu apsolījumu piepildījums. Vai sacelšanās varētu izcelties patiešām ir strīdīgs jautājums. Bet fakts ir tāds, ka tas nenotiks.

Izlasī Jer. 31:31-34! Kādu principu mēs šeit redzam, kas palīdz mums saprast, kāpēc Jaunais neizcelsies vēlreiz? _____

Mesijas valstība sastāvēs no cilvēkiem, kas visā savā reliģiskajā pieredzē būs saglabājuši uzticību Dievam. Saskaroties ar vajāšanām un personīgām cīņām, viņi bija izvēlējušies paklausības ceļu un parādīja savu labprātību dzīvot dievišķas kalpošanas dzīvi. Dievs apsola rakstīt Savu likumu viņu sirdīs, lai darīt to, kas iepriecina Dievu, viņiem būtu dabiski. Kristus valstībā grēks ir pilnībā uzvarēts un taisnība valda pāri pār visu.

Likums valstībā

No visām skarabajām grēka sekām nāve ir bijusi visnoturīgākā. Grēku var uzvarēt, sātanam var stāties pretī, bet, izņemot divus zināmos gadījumus no miljardiem (Ēnohs un Elija), kurš gan vēl izbēdzis no nāves? „Ja runa ir par nāvi,” rakstīja kāds sens filozofs, „mēs, cilvēki, visi dzīvojam pilsētā bez aizsargmūriem”.

Kādu vēsti satur Atkl. 20:14 un 1. Kor. 15:26? _____

Ņemot vērā spēku, kāds piemīt nāvei, nav brīnums, ka tieši pirms Kristus nodibinās Mesijas valstību virs zemes, Viņš vispirms pilnībā iznīcinās nāvi.

Nav šaubu, ka nāve ir saistīta ar grēku, kas nozīmē, ka tā ir saistīta arī ar Dieva likumu, jo grēks ir Dieva likuma pārkāpšana. Līdz ar to nevar būt grēks bez likuma. Lai gan grēks ir atkarīgs no likuma, likums nav atkarīgs no grēka. Tas ir, likums var pastāvēt bez grēka. Patiesībā tas tā arī bija visus laikmetus, līdz kamēr Lucifers sacēlās debesīs.

„Kad sātans sacēlās pret Jehovas likumu, doma par to, ka kaut kas tāds pastāv, eņģeļiem šķita jauna – viņi par to nekad nebija domājuši. Viņi nekalpoja kā algādži, bet strādāja kā dēli. Starp viņiem un Radītāju valda pilnīga vienprātība.” (E. Vaita „Kristus kalna svētruna”, 109. lpp.)

Paturot to prātā, grēka un nāves trūkums Dieva valstībā nenozīmē, ka nav likuma. Tieši tāpat, kā ir nepieciešams gravitācijas likums saskanīgai mijiedarbībai starp universa fiziskajiem elementiem, ir nepieciešams Dieva morāles likums, lai valdītu morāla saskaņa starp svētajiem. Kad Dievs raksta Savu likumu atpestīto sirdīs, Viņa vienīgais nolūks ir apzīmogot viņu lēmumu staigāt taisnības ceļu mūžīgi. Līdz ar to Viņa likums kļūst par Viņa valstības būtību. Tāpēc mums ir iemesls uzskatīt, ka Dieva mūžīgajā valstībā Viņa morālā likuma principi būs spēkā. Atšķirība, protams, ir tajā, ka tur šie principi nekad netiks pārkāpti tā kā šeit.

Mēģini iedomāties pilnīgu debesu vidi: nekritisu dabu, velns mūs nekārdina, nav grēka un nav nāves. Pēc tam pajautā sev: kas no tavas dzīves un rakstura šajā vidē sevišķi labi neiederētos? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

E. Vaita „Kristus līdzības” nodaļa „Bez kāzu drēbēm”, 307.-319. lpp.

„Sātans apgalvoja, ka cilvēkam nav iespējams paklausīt Dieva baušļiem; un tas tiesa, ka savā spēkā mēs to nevaram. Taču Kristus nāca kā cilvēks un ar savu pilnīgo paklausību pierādīja, ka cilvēciskais savienībā ar dievišķo spēj paklausīt jebkuram Dieva priekšrakstam.”

„Kristus dzīve uz zemes bija pilnīga Dieva likuma izpausme, un, kad tie, kuri sauc sevi par Dieva bērniem, rakstura ziņā kļūs līdzīgi Kristum, tie būs paklausīgi arī Dieva baušļiem. Tad Kungs šiem ļaudīm varēs ļaut būt starp tiem, kuri veido Debesu ģimeni. Tie būs tērpušies godības apņemtajās Kristus taisnības drēbēs, un viņiem būs vieta Ķēniņa mielastā. Viņiem ir tiesības pievienoties ļaužu pulkam, kuri ir mazgāti asinīs.” (E. Vaita „Kristus līdzības”, 314., 315. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Izlasi E. Vaitas citātu piektdienas pētījumos! Kā tajā ir atklāta gan bauslība, gan žēlastība? Kāpēc ir tik svarīgi, ka mēs tos vienmēr redzam kopā? Kas notiek, ja par bauslību un žēlastību māca, nošķirot vienu no otras?

2. Šīs nedēļas tēmas ievadā mēs runājām par Stīvu Džobsu pirms nāves un par viņa apgalvojumu, ka nāvei vajadzētu būt tai, kas motivē šajā dzīvē paveikt visu, ko spējam. Lai gan šajā domā ir kaut kas no patiesības, tajā kaut kā pietrūkst. Tā nekad neatrisina pašu nāves problēmu un jautājumu, kāda ir jēga dzīvei, kas norisinās pirms nāves. Pēc Džobsa nāves uz žurnāla „The New Yorker” vāka bija attēlots svētais Pēteris ar iPad rokās, pie pārļu vārtiem pārbaudīdams Džobsu. Lai gan tas varbūt var likties asprātīgi, ko mēs varam mācīties no fakta, ka debesīs nebūs nekādu iPadu, ne arī citu Stīva Džobsa izgudrojumu?

3. Kas virs zemes ir tāds, kas pastāvēs mūžīgi? Kā vairs nebūs pēc šīs pasaules galīgās izpostīšanas? Kāpēc ir svarīgi zināt atšķirību starp tiem?
